

ROZHODNUTIE

Číslo: 006/311/2023/PR/SD
Číslo spisu: 1265-2023-BA

V Bratislave dňa 20. 03. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0006/2022/E-SD z 19. decembra 2022

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s., Mlynské nivy 59/A, 824 84 Bratislava, IČO: 35 829 141, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0006/2022/E-SD z 19. decembra 2022 **p o t v r d z u j e .**

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 19. decembra 2022 rozhodnutie č. 0006/2022/E-SD, č. sp. 6457-2022-BA, ktorým bola spoločnosti Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s., Mlynské nivy 59/A, 824 84 Bratislava, IČO: 35 829 141 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 256/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“) vo výške 10 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že úrad pri výkone svojej pôsobnosti vymedzenej zákonom č. 251/2012 Z. z. kontrolou Desaťročného plánu rozvoja prenosovej sústavy na roky 2022 – 2031 (ďalej len „DPRPS“) predloženého úradu dňa 12. októbra 2022 účastníkom konania zistil, že účastník konania nezmenil DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO z 05. augusta 2022 (ďalej len „rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO“) v určenej lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, t. j. do 09. septembra 2022, čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., pretože účastníkom konania predložený DPRPS nebol v súlade s druhým bodom výroku rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, a teda účastník konania v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v DPRPS nedopracoval obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie v texte Otrokovice - Ladce, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z.

2. Rozhodnutie č. 0006/2022/E-SD z 19. decembra 2022 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 19. decembra 2022.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 03. januára 2023 a zaevidované pod č. 311/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 20. januára 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 32587/2022/BA z 24. októbra 2022 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia v predmetnej veci je úradom zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 24. októbra 2022.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 32587/2022/BA z 24. októbra 2022 zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril listom doručeným prvostupňovému orgánu 03. novembra 2022.
8. Prvostupňový orgán výzvou č. 35088/2022/BA zo 16. novembra 2022 účastníkovi konania uviedol, že doplnil administratívny spis č. 6457-2022-BA o ďalšie podklady preukazujúce porušenie § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., pričom ďalej uviedol, že účastník konania sa môže v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva č. 35088/2022/BA zo 16. novembra 2022 bola účastníkovi konania doručená 16. novembra 2022.
9. Účastník konania uplatnil svoje právo a dňa 21. novembra 2022 sa splnomocnený zástupca účastníka konania dostavil do sídla úradu za účelom nahliadnutia do spisu prvostupňového orgánu a oboznámenia sa s jeho obsahom.
10. Prvostupňový orgán oznámením č. 35909/2022/BA z 23. novembra 2022 upovedomil účastníka konania v zmysle § 49 ods. 2 správneho poriadku, že s prihliadnutím na zložitosť posudzovanej veci a zároveň na možnosť účastníka konania vyjadriť sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia v lehote, ktorá končí dňom uplynutia 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia, úrad rozhodne vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z.

najneskôr do 60 dní od začatia konania. Uvedené oznámenie bolo účastníkovi konania doručené 24. novembra 2022.

11. Účastník konania sa následne k podkladom pred vydaním rozhodnutia nevyjadril.
12. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinnosti vydal 19. decembra 2022 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 10 000,- eur podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 19. decembra 2022.

II. Odvolanie účastníka konania

13. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie z 03. januára 2023, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 03. januára 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
14. Účastník konania v odvolaní uviedol, že s posúdením úradu ohľadom spáchania správneho deliktu v napadnutom rozhodnutí sa nestotožňuje. Ako uviedol vo vyjadrení k začatiu konania, má za to, že vzniknutá situácia je nedorozumením a vychádza zo vzájomného nepochopenia situácie, a v žiadnom prípade nie je dôvodom pre uloženie pokuty, navyiac v takej výške, v akej bola uložená v napadnutom rozhodnutí.
15. Účastník konania uviedol, že v súčinnosti s úradom opakovane v priebehu druhého a tretieho kvartálu 2022 komunikoval a upravoval DPRPS. V kapitole 6.4 Cezhraničné investičné zámery, 6.4.1 Cezhraničný profil Slovensko – Česko bola zo strany úradu v časti týkajúcej sa kapitoly 6.4.1 vznesená nasledovná požiadavka: dopracovať obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie v texte Otrokovice - Ladce. Ako odôvodnenie uvedenej požiadavky bolo uvedené, že cezhraničné vedenie Otrokovice – Ladce, ktoré nie je znázornené v kapitole 6.4.1., je hlavnou časťou prenosovej sústavy cezhraničného významu, ktoré je potrebné vybudovať v období 10 rokov. Účastník konania upravil a zosúladiť textovú a grafickú časť (obrázok) v danej časti DPRPS takým spôsobom, že pôvodnú časť textu pojednávajúcu o vedení Otrokovice - Ladce z DPRPS úplne vypustila. Účastník konania totiž pôvodne túto investíciu mal uvedenú v textovej časti DPRPS, avšak ako informáciu o zvažovanej investícii, závisiacej nielen od vôle účastníka konania (keďže je potrebné vziať do úvahy nevyhnutné predpoklady pre realizáciu tohto projektu, najmä uvedenie novej rozvodne Ladce do prevádzky, ako i súčinnosť a koordináciu daného projektu s českým partnerom). Zároveň, uvažovaná realizácia a spustenie projektu vedenia Ladce – Otrokovice do prevádzky je v pláne po roku 2031, čo je za sledovaným časovým horizontom DPRPS. Táto úprava bola účastníkom konania vykonaná už v priebehu mesiaca marec 2022, teda pred vydaním rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, a na úrad bola opakovane týmto spôsobom predkladaná vo všetkých spôsoboch vzájomnej komunikácie vo veci DPRPS, a to bez negatívnej spätnej väzby zo strany úradu.
16. S ohľadom na skutočnosť, že účastník konania zosúladiť text DPRPS s obsahom obrázku, t. j. vypustil z textu DPRPS časti pojednávajúce o vedení Otrokovice - Ladce, došlo podľa názoru účastníka konania k odstráneniu nesúladu obrázku so súvisiacim textom v DPRPS, čo bolo, podľa interpretácie účastníka konania, zmyslom požiadavky úradu uvedenej v rozhodnutí č. 0003/2022/E-RO. Úprava obrazovej časti sa tak v kontexte zmeny textovej

časti stala bezpredmetnou, keďže pôvodne uvádzaná obrazová časť reflektovala neskôr zmenenú textovú časť.

17. V napadnutom rozhodnutí úrad uviedol (str. 6), že „považuje tvrdenia prevádzkovateľa prenosovej sústavy SEPS o tom, že na základe požiadavky úradu upravil a zosúladiť textovú a grafickú časť v danej časti DPRPS, a to takým spôsobom, že pôvodnú časť textu o vedení Otrokovice – Ladce z DPRPS úplne vypustil, za absurdné.“ Účastník konania uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo považuje úrad uvedené tvrdenia za absurdné, keďže ide o faktický popis situácie, ako účastník konania postupoval a ako spôsob úpravy DPRPS s úradom opakovane komunikoval. Účastník konania požiadavku úradu zohľadnil v DPRPS tak, ako bola prezentovaná a diskutovaná na pracovných stretnutiach účastníka konania a úradu. Tzn., že účastník konania zosúladiť obrázok a text v kapitole 6.4.1 DPRPS (takto účastník konania pochopil zmysel požiadavky zo strany úradu). Tento spôsob vysporiadania pripomienky úradu vrátane zdôvodnenia bol vo vzťahu k úradu opakovane komunikovaný v doterajšej korešpondencii vo veci DPRPS a to bez akejkoľvek negatívnej spätnej väzby, či inej výhrady k uvedenému riešeniu zo strany úradu. V tejto súvislosti si účastník konania dovoľil poukázať na emailovú komunikáciu zamestnancov účastníka konania s úradom z mesiaca august 2022, v ktorej si úrad „vyhradil“ právo vopred odsúhlasovať zverejnenie DPRPS pred jeho oficiálnym zverejnením na webovom sídle účastníka konania. Účastník konania aj preto aktívne s úradom v tejto veci komunikoval, zaslal úradu verziu DPRPS v upravenom zmenovom režime, predtým ako upravenú verziu zverejní na svojom webovom sídle. K predmetnej verzii účastník konania nedostal žiadnu spätnú väzbu napriek tomu, že predmetné právo odsúhlasiť znenie DPRPS pred jeho publikáciou na webovom sídle si vyhradil samotný úrad. Táto verzia bola zaslaná úradu aj listom zo dňa 09. septembra 2022. Dňa 03. novembra 2022 účastník konania zaslal úradu inú upravenú verziu DPRPS vrátane upraveného obrázku v kapitole 6.4.1, ku ktorej taktiež neobdržal spätnú väzbu. Až z napadnutého rozhodnutia účastník konania vyrozumel, že táto verzia bola zjavne v súlade s požiadavkami úradu, keďže pri trvaní údajného protiprávneho stavu úrad konštatoval, že tento trval do 02. novembra 2022 (viď str. 12 rozhodnutia).
18. Účastník konania, snažiac sa plne vyhovieť požiadavkám správneho orgánu, postupoval v súlade s týmito požiadavkami, hoci výsledkom tohto zmätočného prístupu je ten stav, že definitívne znenie DPRPS nie je na webovom sídle účastníka konania doposiaľ zverejnené. Hoci si úrad vyhradil právo DPRPS vopred odsúhlasovať, formálne odobrenie DPRPS podľa požiadaviek úradu nebolo zo strany úradu komunikované. Akú verziu považuje za súladnú s jeho požiadavkami vyrozumel účastník konania až z odôvodnenia rozhodnutia. Uvedený prístup úradu ako správneho orgánu je podľa názoru účastníka konania v rozpore so zásadami správneho konania, najmä zásadou súčinnosti správneho orgánu vo vzťahu k účastníkom konania, a povinnosťou správneho orgánu postupovať tak, aby účastníci neutrpeli v konaní ujmu, čo napomáha otvorenosti, zrozumiteľnosti a predvídateľnosti rozhodovania správnych orgánov.
19. Z uvedeného je zrejmé, že účastník konania aktívne spolupracoval pri upravovaní DPRPS, komunikoval s úradom pri úpravách DPRPS a všetky požiadavky uvedené v rozhodnutí č. 0003/2022/E-RO zohľadnil a do DPRPS zapracoval (s vysvetlením prečo a ako postupoval). Pokiaľ mal úrad inú predstavu o spôsobe zapracovania požiadaviek, účastník konania túto rešpektoval, a pripomienky úradu následne zapracoval takým spôsobom, aby vyhovovali predstave úradu.
20. Účastník konania ďalej uviedol, že objektívna stránka skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu je porušenie povinnosti prevádzkovateľom prenosovej sústavy zohľadniť

rozhodnutie o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS vydané v predchádzajúcich obdobiach. Účastník konania, ako prevádzkovateľ prenosovej sústavy zohľadnil rozhodnutie o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS. Právna úprava exaktne nepredpisuje, akým spôsobom má byť rozhodnutie zohľadnené, formu a spôsob „zohľadnenia“ rozhodnutia je teda potrebné vykladať s ohľadom na obsah pripomienok a spôsob ich zapracovania do obsahu DPRPS. Rozhodnutie o uložení povinnosti bolo v DPRPS účastníkom konania zohľadnené, pripomienka úradu z rozhodnutia bola premietnutá do obsahu DPRPS. Účastník konania má za to, že k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu, ktorým je nezohľadnenie rozhodnutia nedošlo. Pokiaľ mal úrad inú predstavu o spôsobe zohľadnenia rozhodnutia, účastník konania túto rešpektoval a DPRPS upravil (pripomienku úradu zohľadnil iným spôsobom). Nemožno však tvrdiť, že k zohľadneniu rozhodnutia účastníkom konania nedošlo.

21. Účastník konania opakovane uviedol, že má za to, že celá situácia predstavuje vzájomné nedorozumenie v chápaní vykonania rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO a k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu nedošlo. V prípade, ak by však správny orgán bol iného názoru, účastník konania má za to, že spoločenská škodlivosť uvedeného správania je bagateľná. Uloženie sankcie za uvedené konanie (naviac v takej výške, v akej bola uložená v napadnutom rozhodnutí), považuje účastník konania za celkom zjavne neprimerané.
22. Účastník konania už vo svojom vyjadrení k začatiu konania poukázal na príliš formalistický prístup úradu ako orgánu verejnej moci pri posudzovaní údajného spáchania správneho deliktu. K uvedenému úrad v rozhodnutí (str. 10) uviedol, že „už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu.“ S uvedeným sa účastník konania nestotožňuje. Rozhodnutím, práve z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu, došlo k porušeniu základných práv účastníka konania. Interpretácia právneho predpisu zo strany úradu ako správneho orgánu vybočuje z ústavných medzí (keďže jeho cieľom je potrestať účastníka konania len pre potrestanie samotné) a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy. Účastník konania opakovane zdôraznil, že v predmetnom prípade nešlo o ignoráciu, či zamýšľanú nesúčinnosť pri zapracúvaní zmien vyplývajúcich z rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, ale len o rôzne spôsoby zohľadnenia zmien vyplývajúcich z uvedeného rozhodnutia. Účastník konania v zmysle požiadavky úradu a na základe porozumenia požiadavke upravil a zosúladiť textovú a grafickú časť (obrázok) v dotknutej časti DPRPS, čím považoval predmetnú požiadavku úradu za splnenú. Pokiaľ má úrad za to, že úprava mala byť realizovaná formálne iným spôsobom, aby zodpovedala jeho požiadavkám, účastník konania túto požiadavku rešpektoval a dňa 03. novembra 2022 predložil upravenú verziu DPRPS. Neznamená to však, že predchádzajúca verzia DPRPS nebola v súlade s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, keďže požiadavky podľa rozhodnutia boli účastníkom konania zohľadnené.
23. Údajná spoločenská škodlivosť, či nebezpečnosť uvedeného konania/správania sa účastníka konania pre spoločnosť je tak bagateľná, ako len môže byť. Účastník konania podotkol, že DPRPS je komplexný cca 60 stranový strategický dokument, obsahujúci veľké množstvo informácií. DPRPS je vnútorne vecne vzájomne previazaný (t. j. zmena niektorej časti má dopad na iné časti dokumentu). Všetky vecné okruhy, ktoré úrad žiadal upraviť, boli zo strany účastníka konania zohľadnené a upravené. Konkrétnu formu úprav zvolil účastník

konania podľa zmyslu a účelu vznesených požiadaviek tak, ako im porozumel. Postihovať účastníka konania za to, že neupravil DPRPS formalisticky presne podľa požiadaviek úradu, ale DPRPS upravil takým spôsobom a z dôvodov, ako úradu opakovane vysvetlil, je absolútnym nepochopením zmyslu a účelu inštitútu správneho trestania. Poslaním orgánov verejnej správy totiž nie je trestať, správne trestanie má v súlade so zásadou subsidiarity miesto len tam, kde nepostačujú iné nástroje, či prostriedky dovolené právom.

24. Účastník konania poukázal na zásady ukladania trestov, ktoré majú široké využitie aj pri ukladaní sankcií za administratívnoprávne delikty. Uvedené potvrdzuje aj ustálená judikatúra, podľa ktorej aj v správnom trestaní je nutné rešpektovať základné princípy trestania, medzi ktoré patrí aj princíp zákonnosti (legality), ktorá je spojená s uplatnením zásady *nullum crimen sine lege* (žiadny trestný čin bez zákona), *nulla poena sine lege* (žiadny trest bez zákona) a z ktorej taktiež vyplýva neprípustnosť analógie v neprospech páchatel'a. Tento princíp je zakotvený aj v čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky, pričom táto ústavnoprávna ochrana sa týka nielen trestného konania, ale je potrebné ju aplikovať aj v konaní o správnych deliktoch. Podmienky trestnej (aj deliktuálnej) zodpovednosti a ukladania sankcií sa nesmú rozširovať prostredníctvom analógie a páchatel'a možno postihnúť len trestom, ktorý výslovne ustanovuje zákon.
25. Účastník konania má za to, že aj v prípade, ak by správny orgán mal za to, že došlo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu (čo však odmieta), je plne namieste použitie tzv. materiálneho korektívu, resp. úplne upustenie od uloženia sankcie, či použitie inštitútu mimoriadneho zníženia sankcie (a túto uložiť pod dolnú hranicu sadzby vyplývajúcej zo zákona), keďže spoločenská škodlivosť predmetného konania je zanedbateľná. Všetky tieto inštitúty sú v prospech účastníka konania (ako údajného páchatel'a správneho deliktu), t. j. právna úprava dáva úradu ako správne orgánu dostatočný priestor pre využitie inštitútov z trestného práva, aplikovateľných aj v konaní o správnom delikte, ktoré umožnia vydanie rozhodnutia vo veci, za súčasného naplnenia zmyslu a účelu správneho trestania, rešpektujúc pritom ústavnoprávne princípy.
26. Úrad uložil účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu sankciu - pokutu vo výške 10 000,- eur. Predmetnú sumu považuje účastník konania nielen za absolútne neadekvátnu charakteru porušenej povinnosti a dopadu za jej nedodržanie, ale aj nedostatočne odôvodnenú, pokiaľ ide o správnu úvahu o výške sankcie. Úrad sa v rozhodnutí snažil obhájiť výšku uloženej sankcie, jeho zdôvodnenie však nemožno považovať za presvedčivé. Úrad v rozhodnutí uvádza, že protiprávny stav trval od 10. septembra 2021 do 02. novembra 2022 (ktoré trvanie zohľadnil v rámci uloženej sankcie), čo je nesprávne. Jednak má účastník konania za to, že protiprávny stav vôbec netrval, a samotné trvanie údajného protiprávneho stavu je nesprávne uvedené, keďže rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO je z roku 2022. Taktiež úvahy úradu o tom, že porušením povinnosti zo strany účastníka konania mohla byť negatívne ovplyvnená pôsobnosť úradu v rámci jeho kompetencií zverených mu zákonom, považuje účastník konania za nepodložené a prehnané. Konanie účastníka konania nielenže nedosahuje žiadnu spoločenskú škodlivosť, ale vo vzťahu k tretím osobám nemožno ani o žiadnej ujme uvažovať. Účastník konania je pripravený kedykoľvek obsah DPRPS vo vzťahu k akýmkoľvek účastníkom trhu alebo tretím osobám vysvetliť a poskytnúť im všetky informácie, ktoré by tieto mohli požadovať.
27. Úrad v rozhodnutí uvádza, že „uloženú pokutu za porušenie zákona vo výške 10 000,- eur, ktorá je na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje správny orgán za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči prevádzkovateľovi prenosovej sústavy.“ Účastník konania uviedol, že s predmetným tvrdením nemožno

v žiadnom prípade súhlasiť. Uvedené platí o to viac, keď sa prihliadne na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, ktoré sú opísané v odvolaní. Uloženie sankcie v danej výške je celkom zjavne neprimerané údajnej porušenej povinnosti. Tvrdenia úradu o citeľnosti postihu v majetkovej sfére delikventa v kontexte skutočností uvádzaných v odvolaní nezodpovedajú zmyslu a účelu správneho trestania a vyznievajú, akoby cieľom správneho orgánu bolo iba trestať a ukladať pokuty, bez ohľadu na charakter porušenej povinnosti, závažnosť konania, či jeho následok.

28. Ďalej v odvolaní účastník konania poukázal na ustanovenie § 91 ods. 2 písm. a) a § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. a uviedol, že právna úprava v prípade spáchania správneho deliktu podľa § 29 upravuje iba hornú hranicu sankcie (pokuty), dolná hranica nie je zákonom č. 251/2012 Z. z. ustanovená. Je teda možné konštatovať, že dolná hranica môže byť na úrovni 0,001 eur, čím sa správne orgánu dáva veľmi široký priestor pre určenie výšky sankcie v rámci správnej úvahy. Neznamená to však ľubovôľu správneho orgánu, ale v rámci správnej úvahy sa dáva priestor pre subjektívizáciu sankcie s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Zákonodarca zároveň ukladá správne orgánu povinnosť prihliadať na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti. Výpočet predmetných kritérií nie je definitívny. Možno teda konštatovať, že zásada materiálnej pravdy je v tomto prípade zvýraznená a správny orgán je povinný nielenže úplne zistiť skutočný stav veci, ale vziať pri rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú pre prípadné uloženia sankcie relevantné.
29. Účastník konania uviedol, že výšku sankcie v tomto prípade nemožno považovať za primeranú vo vzťahu k porušenej povinnosti, čo je jedným z kritérií ukladania sankcií. Účastník konania opätovne zdôraznil okolnosti údajného spáchania správneho deliktu, spočívajúce v nezohľadnení rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, konkrétne „nedokreslení vedenia na obrázku“. Zároveň účastník konania uviedol, že ak by teda aj akceptoval porušenie povinnosti (nezosúladenie obrázka s textom), úrad mal celkom jednoznačne vziať na zreteľ závažnosť uvedeného konania, charakter a následky uvedeného porušenia. Napriek tomu, závažnosť uvedeného konania vyhodnotil úrad na úrovni finančnej sankcie vo výške 10 000,- eur. Vo vzťahu k okolnostiam konkrétneho prípadu, charakteru porušenej povinnosti, k veľkosti spôsobenej spoločenskej ujmy a s ohľadom na to, že účastník konania nezneužil svoje monopolné postavenie, nijako nepoškodil užívateľov sústavy a ani nekonal diskriminačne voči účastníkom trhu, ako aj z dôvodu, že účastník konania v konečnom dôsledku splnil všetky formálne požiadavky úradu, je preto výška sankcie celkom zjavne neprimeraná.
30. V závere odvolania účastník konania poukázal na ustanovenie § 92 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z., § 3 ods. 5, § 30 ods. 1 písm. h), § 32 ods. 1 a § 59 ods. 2 správneho poriadku.
31. Účastník konania uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia toto rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a konanie zastavil.

III. Druhostupňové konanie

32. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom*

konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

33. *Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
34. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
35. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
36. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
37. *Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
38. *Podľa § 47 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*
39. *Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
40. *Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
41. *Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 251/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.*
42. *Odvolací orgán z administratívneho spisu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 32587/2022/BA z 24. októbra 2022 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.*

43. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam č. 32596/2022/BA - kópia rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, záznam č. 32599/2022/BA - kópia vzdania sa práva na odvolanie voči rozhodnutiu č. 0003/2022/E-RO, záznam č. 32604/2022/BA - kópia elektronickej komunikácie z 24. augusta 2022, záznam č. 32620/2022/BA - kópia žiadosti o poskytnutie informácií z 31. augusta 2022, záznam č. 32625/2022/BA - kópia odpovede na žiadosť o poskytnutie informácií z 09. septembra 2022, záznam č. 32631/2022/BA - kópia elektronickej komunikácie z 26. augusta 2022, záznam č. 32635/2022/BA - kópia elektronickej komunikácie z 30. augusta 2022, záznam č. 32643/2022/BA - kópia elektronickej komunikácie z 22. septembra 2022, záznam č. 32646/2022/BA - kópia elektronickej komunikácie z 23. septembra 2022, záznam č. 32648/2022/BA - kópia žiadosti o predloženie dokladov zo 07. októbra 2022, záznam č. 32655/2022/BA - kópia odpovede na žiadosť o predloženie dokladov z 12. októbra 2022, záznam č. 33862/2022/BA - vyjadrenie účastníka konania k správne konaniu vo veci uloženia pokuty z 03. novembra 2022, záznam č. 34255/2022/BA - kópia odvolania voči rozhodnutiu č. 0002/2022/E-RO z 12. júla 2022, záznam č. 34259/2022/BA - kópia rozhodnutia č. 0002/2022/E-RO z 12. júla 2022, záznam č. 35088/2022/BA - výzva na vyjadrenie zo 16. novembra 2022, záznam č. 35296/2022/BA – žiadosť o oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie v spise č. 6457-2022-BA zo 16. novembra 2022, záznam č. 35297/2022/BA – odpoveď na žiadosť o oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie v spise č. 6457-2022-BA zo 16. novembra 2022, záznam č. 35535/2022/BA - záznam z nazretia do administratívneho spisu z 21. novembra 2022, záznam č. 35909/2022/BA - oznámenie o predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia z 23. novembra 2022.
44. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci uloženia pokuty podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z., samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 20. januára 2023, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu z 20. januára 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
45. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 4070/2023/BA z 31. januára 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 251/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 31. januára 2023.
46. Účastník konania uplatnil svoje právo a dňa 02. februára 2023 sa splnomocnený zástupca účastníka konania dostavil do sídla úradu za účelom nahliadnutia do spisu vedeného prvostupňovým orgánom a do spisu vedeného druhostupňovým orgánom, a oboznámením sa s ich obsahom.
47. Zároveň účastník konania doručil odvolaciemu orgánu vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia zo 06. februára 2023 (ďalej len „vyjadrenie“), v ktorom uviedol, že sa po oboznámení so spisovým materiálom a vnútorným listom úradu z 20. januára 2023 (postúpenie odvolania predsedovi úradu ako odvolaciemu orgánu, spolu s predkladacou správou k odvolaniu) v krátkosti vyjadruje k okolnostiam prejednávaneho prípadu. Účastník

konania, ako už uviedol v odvolaní proti rozhodnutiu, má za to, že v žiadnom prípade neexistuje dôvod pre uloženie pokuty vo výške, ako ju uložil úrad. Pre dokreslenie, resp. zjednodušenie celej tejto situácie pripojil účastník konania k vyjadreniu obrazovú dokumentáciu preukazujúcu, v čom podľa úradu spočíva pochybenie účastníka konania, ktoré je podľa názoru úradu adekvátne uloženej pokute vo výške 10 000,- eur. V prílohe č. 1 vyjadrenia je obsiahnutý obrázok vedenia, konkrétne jeho časti v hraničnom profile CZ-SK, ktorý bol obsiahnutý v DPRPS, a ktorý nezodpovedal predstavám úradu, keďže účastník konania údajne nezmenil DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v určenej lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti, konkrétne účastník konania nedopracoval obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie v texte Otrokovice - Ladce. V prílohe č. 2 vyjadrenia je obsiahnutý obrázok vedenia, ktorý už zodpovedá predstavám úradu, nakoľko je v ňom dopracované vedenie pri ESt Ladce smerom cez českú hranicu k Otrokoviciam. Ide o modrou farbou nakreslenú čiarku plánovaného vedenia Ladce – Otrokovice, ktoré má byť vybudované za časovým horizontom predkladaného DPRPS, po uvedení novej rozvodne ESt Ladce do prevádzky. Účastník konania uviedol, že spoločenská škodlivosť uvedeného je zanedbateľná, úplne bagateľná. Predmetná zmena „obrázku“ nemohla žiadnemu účastníkovi trhu privodiť akúkoľvek ujmu. Tvrdenie úradu o priamom vplyve na potenciálnych užívateľov prenosovej sústavy a plánovanie ich aktivít neobstojí, keďže z textového znenia DPRPS bolo v oboch prípadoch zrejmé, aké investície sa v akom období a za akých podmienok plánujú realizovať.

48. Ani v prvom prípade (úradu predložený DPRPS s obrázkom uvedeným v prílohe č. 1 vyjadrenia) však nemožno podľa názoru účastníka konania hovoriť o spáchaní správneho deliktu, ktorým má byť nerešpektovanie DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v určenej lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti. Práve naopak, účastník konania na uvedené reagoval, keďže upravil textovú časť DPRPS týkajúcu sa predmetného cezhraničného profilu a pôvodnú časť textu pojednávajúcu o vedení Otrokovice - Ladce z DPRPS úplne vypustil. Účastník konania totiž pôvodne túto investíciu mal uvedenú v textovej časti DPRPS, avšak ako informáciu o zvažovanej investícii, závisiacej nielen od vôle účastníka konania, keďže je potrebné vziať do úvahy nevyhnutné predpoklady pre realizáciu tohto projektu, najmä uvedenie novej rozvodne Ladce do prevádzky, ako i súčinnosť a koordináciu daného projektu s českým partnerom. Zároveň, uvažovaná realizácia a spustenie projektu vedenia Ladce – Otrokovice do prevádzky je v pláne po roku 2031, čo je za sledovaným časovým horizontom DPRPS. Úprava obrázku sa tak v kontexte zmeny textovej časti stala bezpredmetnou, keďže pôvodne uvádzaná obrazová časť reflektovala neskôr zmenenú textovú časť.
49. Postihovať účastníka konania za to, že neupravil DPRPS formalisticky presne podľa požiadaviek úradu, ale DPRPS upravil takým spôsobom a z dôvodov, ako úradu opakovane vysvetlil, je absolútnym nepochopením zmyslu a účelu inštitútu správneho trestania. Poslaním orgánov verejnej správy totiž nie je trestať, správne trestanie má v súlade so zásadou subsidiarity miesto len tam, kde nepostačujú iné nástroje, či prostriedky dovolené právom. Nemožno sa v žiadnom prípade stotožniť s tvrdením úradu, že regulovaný subjekt úmyselne konal v rozpore s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO. Úrad poukazuje na údajne zrejmy úmysel účastníka konania ako regulovaného subjektu konať v rozpore s rozhodnutím úradu, z čoho vyvodzuje, že uloženie pokuty vo výške 10 000,- eur je primerané. Účastník konania opakovane uvádza, že o akomkoľvek úmysle konať v rozpore s rozhodnutím úradu nemožno hovoriť. Účastník konania poukazuje na svoje faktické konanie a kroky, ktoré realizoval, z ktorých je zrejmy presne opačný úmysel, keďže zo strany účastníka konania došlo k úprave DPRPS (viď podrobné vysvetlenie v odvolaní). Pre úplnosť účastník konania uviedol, že subjektívna stránka

skutkovej podstaty správneho deliktu nie je pre jeho posúdenie relevantná, keďže správny delikt je postavený na objektívnom princípe, zavinenie nehrá žiadnu úlohu a nie je ani dôvodom pre uloženie sankcie vo vyššej výške a podobne.

50. Účastník konania zotrúva na názore, že uloženie sankcie vo výške 10 000,- eur je celkom zjavne neprímerané. V tejto súvislosti poukazuje na zákonný príkaz adresovaný správne mu orgánu v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., zohľadniť pri ukladaní sankcie najmä závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností. Predmetný výpočet okolností, ktoré sa majú zohľadniť je pritom príkladný, nie je vyčerpávajúci. Ak by správny orgán skutočne vzal do úvahy všetky tieto okolnosti, nemohol by podľa názoru účastníka konania dospieť k záveru o primeranosti sankcie vo výške 10 000,- eur.
51. Zároveň účastník konania poukázal aj na rozhodnutia o uložení sankcií za rôzne správne delikty, ktoré sú zverejnené na webovom sídle úradu. Ukladané sankcie v prípade spáchania správnych deliktov, aj trvajúcich, či v prípade uloženia úhrnného trestu za viacero deliktov, je nižšia ako sankcia uložená v tomto prípade. Išlo pritom aj o prípady, ktoré mali dopad na tretie strany (zákazníkov, resp. spotrebiteľov). V prípade, ktorý je predmetom tohto správneho konania, žiadnemu subjektu žiadna (ani len hypotetická) ujma nemohla vzniknúť, keďže po celý čas bolo zrejmé, aké investície a v akom časovom horizonte plánuje účastník konania realizovať.
52. Účastník konania preto žiada, aby po zohľadnení konkrétnych okolností celého prípadu, odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. Alternatívne účastník konania žiada, aby v prípade, ak by správny orgán mal za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí (čo však účastník konania odmieta), uložil účastníkovi konania najnižšiu sankciu, ako je možné, resp. od potrestania/uloženia sankcie úplne upustil.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

53. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
54. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
55. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
56. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.

57. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. *prevádzkovateľ prenosovej sústavy je povinný zohľadniť v desaťročnom pláne rozvoja sústavy rozhodnutie úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu desaťročného plánu rozvoja sústavy podľa odseku 7 vydané v predchádzajúcich obdobiach.*
58. Podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. *úrad uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške do 10 % celkového obratu prevádzkovateľa prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľa prepravnej siete, alebo vlastníka siete za rok predchádzajúci roku, v ktorom došlo k porušeniu povinností, za porušenie povinností prevádzkovateľa prenosovej sústavy, prevádzkovateľa prepravnej siete alebo vlastníka siete uložených v § 15 ods. 9, 12, 17, 18, § 16, § 19 ods. 6, 8, § 28 ods. 2 písm. i) až q), x) až z), § 28 ods. 3 písm. a), b), e) až g), i), p) až u), w), x), z) až ac), § 28 ods. 5, § 29, 30, § 49 ods. 3 až 5, § 49 ods. 6 písm. c) až h), j), k), m), § 49 ods. 7 písm. a), b), c), f), h) až m), § 49 ods. 8 až 10, § 50 až 63, § 96 ods. 14, 16, 22.*
59. Podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.*
60. Prvostupňový orgán rozhodnutím uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 10 000,- eur za spáchanie správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia.
61. Odvolací orgán k skutočnostiam uvedeným v odvolaní a vyjadrení účastníka konania uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.
62. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 251/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 251/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 251/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.
63. Účastník konania v odvolaní uviedol, že vzniknutá situácia je nedorozumením a vychádza zo vzájomného nepochopenia situácie. Účastník konania ďalej uviedol, že opakovane komunikoval s úradom a upravoval DPRPS. V prípade požiadavky vznesenej v rozhodnutí č. 0003/2022/E-RO dopracovať obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie Otrokovice

– Ladce účastník konania postupoval tak, že upravil a zosúladiť textovú a grafickú časť danej časti DPRPS, pričom textovú časť týkajúcu sa predmetného cezhraničného profilu úplne vypustil. Účastník konania uviedol, že uvedenú investíciu mal uvedenú v textovej časti DPRPS, avšak ako informáciu o zvažovanej investícii závisiacej nie len od vôle účastníka konania, pričom uvažovaná realizácia a spustenie projektu je v pláne po roku 2031, čo je za sledovaným časovým horizontom DPRPS. Zároveň účastník konania uviedol, že táto úprava bola vykonaná už v mesiaci marec 2022, teda pred vydaním rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, úradu bola opakovane týmto spôsobom predkladaná, a to bez negatívnej spätnej väzby zo strany úradu.

64. Odvolací orgán k tvrdeniam účastníka konania uvádza nasledovné.
65. Odvolací orgán uvádza, že vyššie uvedené argumenty účastníka konania sú obsahovo totožné s argumentami predloženými v rámci vyjadrenia k začatiu správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán sa s argumentami účastníka konania v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal, pričom odvolací orgán sa stotožňuje s právnymi závermi prvostupňového orgánu.
66. Úrad rozhodnutím č. 0002/2022/E-RO z 12. júla 2022 účastníkovi konania uložil podľa § 29 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. povinnosť zmeniť DPRPS, pričom účastník konania proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie týkajúce sa piateho bodu výroku rozhodnutia. Úrad odvolaniu účastníka konania v plnom rozsahu vyhovel a rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO zmenil rozhodnutie č. 0002/2022/E-RO z 12. júla 2022. Odvolací orgán, rovnako ako prvostupňový orgán, uvádza, že účastník konania nevyužil svoje právo odvolať sa aj proti druhému bodu rozhodnutia č. 0002/2022/E-RO z 12. júla 2022, ktorý ukladal účastníkovi konania povinnosť dopracovať obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie v texte Otrokovice – Ladce. Právo na odvolanie proti druhému bodu výroku rozhodnutia účastník konania nevyužil ani následne po vydaní rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. augusta 2022. Práve naopak, účastník konania sa podaním doručeným úradu 10. augusta 2022 vzdal práva na odvolanie proti rozhodnutiu č. 0003/2022/E-RO. Z uvedeného je zrejmé, že účastník konania sa oboznámil s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO a s jeho znením, najmä výrokovou časťou ukladajúcou povinnosť zmeniť DPRPS, súhlasil.
67. Účastník konania v odvolaní uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo úrad považuje tvrdenia účastníka konania, opisujúce faktický popis situácie a spôsob úpravy DPRPS, za absurdné. K uvedenému odvolací orgán uvádza nasledovné.
68. Prvostupňový orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že „*Úrad ďalej dodáva, že rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO z 05. 08. 2022 v plnom rozsahu vyhovel odvolaniu prevádzkovateľa prenosovej sústavy SEPS proti rozhodnutiu č. 0002/2022/E-RO z 12. 07. 2022, preto považuje tvrdenia prevádzkovateľa prenosovej sústavy SEPS o tom, že na základe požiadavky úradu upravil a zosúladiť textovú a grafickú časť v danej časti DPRPS, a to takým spôsobom, že pôvodnú časť textu o vedení Otrokovice – Ladce z DPRPS úplne vypustil, za absurdné. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy SEPS bol v zmysle výroku rozhodnutia 0003/2022/E-RO z 05. 08. 2022 povinný zmeniť DPRPS tak, že dopracuje obrázok v kapitole 6.4.1 o popisované vedenie v texte Otrokovice – Ladce, preto konanie prevádzkovateľa prenosovej sústavy SEPS bolo v zjavnom rozpore s rozhodnutím úradu, ktoré je pre neho záväzná.*“ Odvolací orgán uvádza, že odôvodnenie tvorí jeden celok a nie je žiaduce, aby účastník konania účelovo vybral a namietal znenie jednej vety, alebo časti

vety, z odseku v prípade, že ďalšia veta dopĺňa tú predchádzajúcu. Pre usmernenie účastníka konania odvolací orgán uvádza, že má rovnako za to, že tvrdenia účastníka konania sú absurdné, a to nie v tom zmysle, že by nesprávne opisovali situáciu, resp. postup a spôsob úpravy DPRPS zo strany účastníka konania, avšak v tom zmysle, že účastník konania bol povinný podľa rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO dopracovať obrázok o popisované vedenie Otrokovice – Ladce, pričom účastník konania pristúpil k svojvoľnému výkonu rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, a podľa jeho tvrdení zosúladiť textovú a grafickú časť DPRPS tým spôsobom, že pôvodnú časť textu úplne vypustil. Navyiac účastník konania uviedol, že tak konal na základe požiadavky úradu, čo je v zjavnom rozpore s podkladmi nachádzajúcimi sa v prvostupňovom spise ohľadne komunikácie medzi úradom a účastníkom konania, ako aj s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, ktorým úrad uložil účastníkovi konania povinnosť zmeniť DPRPS, a to podľa jednotlivých výrokových bodov rozhodnutia, nie podľa svojvoľie účastníka konania.

69. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní ohľadne termínu realizácie projektu vedenia Otrokovice – Ladce uvádza, že začiatok realizácie predmetného vedenia je v zmysle tabuľky investičných projektov obsiahnutej v DPRPS plánovaná v roku 2031, čo je v zjavnom rozpore s tvrdením účastníka konania, že realizácia projektu sa uvažuje až po roku 2031. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje s právnym záverom prvostupňového orgánu uvedeným v rozhodnutí, že pokiaľ účastník konania pristúpil k zmene DPRPS tak, ako opísal vo svojom vyjadrení (resp. odvolaní), a teda že zosúladiť textovú a grafickú časť v danej časti DPRPS, a to takým spôsobom, že pôvodnú časť textu o vedení Otrokovice – Ladce z DPRPS úplne vypustil, pričom uvedené odôvodnil okrem iného termínom realizácie projektu až po roku 2031, tak účastník konania nepostupoval jednak v súlade s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, ako aj so samotným znením DPRPS, konkrétne s tabuľkou investičných projektov obsiahnutou v DPRPS (str. 56 DPRPS), *kde je plánovaná realizácia predmetnej investície uvedená v roku 2031.*
70. Odvolací orgán ďalej k argumentu účastníka konania, že v predmetnom prípade ide o informáciu o zvažovanej investícii, uvádza, že desaťročný plán rozvoja sústavy je založený na súčasnej a plánovanej ponuke a dopyte, a primerane predpokladá vývoj výroby, dodávky, spotreby elektriny a výmen s inými krajinami, pričom zohľadňuje investičné plány pre regionálne sústavy a sústavy pre celú Európsku úniu, a teda má obsahovať aj informácie o zvažovaných investíciách. Skutočnosť, že cezhraničné vedenie Otrokovice – Ladce považuje účastník konania za zvažovanú investíciu, neopravňuje účastníka konania vypustiť z DPRPS pôvodnú časť textu, a to aj z dôvodu, že v rozhodnutí č. 0003/2022/E-RO bolo uvedené, že uvedené vedenie je hlavnou časťou prenosovej sústavy cezhraničného významu. Napriek uvedenému, účastník konania postupoval v rozpore s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, ako aj v rozpore so samotným DPRPS, a pôvodnú časť textu pojednávajúcu o vedení Otrokovice – Ladce úplne vypustil. Odvolací orgán zároveň považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že úrad rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO uložil účastníkovi konania povinnosť zmeniť DPRPS, a to v rozsahu ustanovenom v jednotlivých bodoch výroku rozhodnutia. Účastník konania nielen že nevykonal úradom uloženú povinnosť zmeniť DPRPS, a to dopracovať obrázok v kapitole 6.4.1, ale navyiac vykonal ďalšie úpravy DPRPS, ktoré neboli odkonzultované s úradom – úplne vypustil pôvodnú časť textu.
71. Na základe vyššie uvedeného považuje odvolací orgán argumenty účastníka konania ohľadne zohľadnenia rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v DPRPS za účelové a zavádzajúce.

72. K argumentom účastníka konania ohľadne skutočnosti, že opakovane komunikoval s úradom spôsob úpravy DPRPS, avšak bez negatívnej spätnej väzby, odvolací orgán uvádza, že ide o nepravdivé tvrdenia účastníka konania. Nepravdivosť tvrdenia preukazujú podklady o vzájomnej komunikácii medzi účastníkom konania a úradom nachádzajúce sa v spise prvostupňového orgánu. Na uvedenú komunikáciu a nepravdivosť tvrdenia účastníka konania poukázal aj prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia.
73. Účastník konania zaslal úradu dňa 24. augusta 2022 prostredníctvom elektronickej komunikácie verziu DPRPS, ktorú zverejnil na svojom webovom sídle.
74. Úrad zaslal účastníkovi konania prostredníctvom elektronickej komunikácie odpoveď dňa 26. augusta 2022, v ktorej okrem iného uviedol, že v zaslanom DPRPS bolo vykonaných viacero zmien, ktoré úrad neuložil povinnosťou v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO. Ďalej úrad uviedol, že má za to, že predložený, resp. na webovom sídle zverejnený, DPRPS nie je upravený v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO a úpravy boli vykonané do inej verzie dokumentu ako do toho, ktorý bol predložený úradu. Úrad zároveň jednoznačne uviedol, že zaslaný DPRPS nemá zapracovaný obrázok v zmysle druhého bodu predmetného rozhodnutia. Na základe uvedeného úrad požiadal účastníka konania o zapracovanie povinností uložených v rozhodnutí č. 0003/2022/E-RO.
75. Účastník konania následne zaslal úradu prostredníctvom elektronickej komunikácie dňa 30. augusta 2022 odpoveď, v ktorej uviedol, že čo sa týka zmien v dokumente nad rámec rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, tieto z dokumentu odstráni a dokument zosúladí s verziou, ktorá bola predložená v apríli 2021. Ďalej uviedol, že požiadavku podľa druhého bodu rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO ponechá v súčasnom znení, a že má za to, že vysporiadanie nie je v rozpore s predmetným rozhodnutím.
76. Úrad požiadal účastníka konania listom č. 26902/2022/BA z 31. augusta 2022 o zaslanie zmeneného DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO. Účastník konania predložil úradu listom doručeným dňa 09. septembra 2022 DPRPS, avšak bez zapracovanej zmeny v zmysle druhého bodu rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO.
77. Účastník konania zaslal úradu dňa 22. septembra 2022 prostredníctvom elektronickej komunikácie DPRPS v režime zmien. Úrad zaslal účastníkovi konania prostredníctvom elektronickej komunikácie dňa 23. septembra 2022 odpoveď, v ktorej uviedol, že zmeny, ktoré účastník konania poslal, sú zapracované do iného dokumentu, než k akému úrad vydal rozhodnutie. Úrad zároveň v prílohe e-mailu zaslal účastníkovi konania dokument DPRPS, ktorý bol zaslaný úradu v apríli 2021, do ktorého bolo potrebné zapracovať rozhodnutie úradu č. 0003/2022/E-RO.
78. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že na základe vyššie uvedenej komunikácie medzi úradom a účastníkom konania, má za to, že úrad nad rámec svojich zákonných povinností komunikoval s účastníkom konania za účelom pomoci, spolupráce a riadneho vypracovania DPRPS. V komunikácii úradu boli jednoznačne identifikované nedostatky DPRPS, resp. nesúlad s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, teda tvrdenie účastníka konania o žiadnej negatívnej spätnej väzbe úradu je nepravdivé.
79. Zároveň odvolací orgán uvádza, že argumenty účastníka konania uvedené v odvolaní sú v zjavnom rozpore. Na jednom mieste účastník konania poukazuje na e-mailovú komunikáciu s úradom a na „vyhradenie“ práva úradu odsúhlasovať zverejnenie DPRPS,

pričom na inom mieste poukazuje na prístup úradu ako správneho orgánu, ktorý nie je v súlade so zásadami správneho konania, najmä zásadou súčinnosti správneho konania vo vzťahu k účastníkovi konania, a povinnosťou správneho orgánu postupovať tak, aby účastníci konania neutrpeli v konaní ujmu. Odvolací orgán uvádza, že e-mailová komunikácia, na ktorú odkazuje účastník konania, nebola vedená v rámci žiadneho správneho konania, ale v období po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO a pred začatím správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z., teda úrad neporušil žiadne zásady vyplývajúce zo správneho poriadku, ktorými je viazaný v rámci vedenia správneho konania. Odvolací orgán má za to, že úrad postupoval práve opačným spôsobom, a nad rámec svojich zákonných povinností komunikoval s účastníkom konania za účelom pomoci, spolupráce a riadneho vypracovania DPRPS. Odvolací orgán dodáva, že účastník konania nereagoval na výzvy úradu o riadnu úpravu DPRPS v zmysle povinností uložených rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že komunikácia úradu voči účastníkovi konania smerovala jedine k usmerneniu účastníka konania a k poukázaniu rozporu DPRPS s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO. Odvolací orgán uvádza, že úrad opakovanými žiadosťami o zosúladenie DPRPS s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO jednoznačne komunikoval potrebu úpravy DPRPS, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania nedostal od úradu spätnú väzbu, že jeho vlastný postup a spôsob úpravy DPRPS je v súlade s požiadavkami úradu, pretože uvedený postup účastníka konania je v zjavnom rozpore s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, ktoré vyjadruje presné požiadavky úradu o zmenu DPRPS.

80. Odvolací orgán zároveň poukazuje na znenie odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového orgánu, v ktorom je okrem iného správne uvedené, že úrad nemá zákonnú povinnosť upozorňovať na skutočnosť, že opakovaným ignorovaním žiadostí úradu o zmenu DPRPS a nevykonaním právoplatného rozhodnutia úradu, sa regulovaný subjekt dopúšťa správneho deliktu. Úrad dbá o dôsledné dodržiavanie platnej legislatívy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví. Odvolací orgán dodáva, že účastník konania ako prevádzkovateľ prenosovej sústavy si musel byť vedomý skutočnosti, že nedodržaním povinností uložených v právoplatnom rozhodnutí úradu, sa dopustí porušenia platnej právnej úpravy. Odvolací orgán poukazuje rovnako ako prvostupňový orgán na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia č. 2005E 0137 - 7. zmena na predmet podnikania elektroenergetika, rozsah podnikania prenos elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti prenos elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na prenos elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa prenosovej sústavy v oblasti energetiky.
81. Účastník konania v odvolaní uviedol, že dňa 03. novembra 2022 zaslal úradu inú upravenú verziu DPRPS vrátane upraveného obrázku v kapitole 6.4.1, ku ktorej taktiež neobdržal spätnú väzbu od úradu, pričom až z napadnutého rozhodnutia vyrozumel, že táto verzia bola zjavne v súlade s požiadavkami úradu.
82. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že účastník konania dňa 03. novembra 2022 predložil úradu DPRPS, ktorý tvoril prílohu vyjadrenia k začatiu správneho konania vo veci uloženia

pokuty za porušenie povinnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z., pričom uvedený DPRPS obsahoval zapracované požiadavky v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania pristúpil k odstráneniu protiprávneho stavu až po začatí konania o uložení pokuty. Zároveň odvolací orgán opakovane uvádza, že úrad nemal zákonnú povinnosť poskytovať účastníkovi spätnú väzbu k predloženému DPRPS. Úrad opakovane konal nad rámec svojich zákonných povinností pred začatím konania vo veci uloženia pokuty, avšak zjavne bez náležitého prístupu účastníka konania a požadovanej spätnej väzby v súvislosti s povinnosťou účastníka konania zosúladiť DPRPS s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO.

83. Účastník konania v odvolaní poukázal na znenie § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. a uviedol, že objektívna stránka skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu je porušenie povinnosti zohľadniť rozhodnutie o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS vydané v predchádzajúcich obdobiach. Účastník konania ďalej uviedol, že zohľadnil rozhodnutie o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS, pričom uviedol, že právna úprava exaktne nepredpisuje, akým spôsobom má byť rozhodnutie zohľadnené. Účastník konania má za to, že k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu, ktorým je nezohľadnenie rozhodnutia, nedošlo.
84. Odvolací orgán k uvedenému argumentu účastníka konania uvádza, že je právne nesprávny. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. je prevádzkovateľ prenosovej sústavy povinný zohľadniť v DPRPS rozhodnutie úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS podľa odseku 7 vydané v predchádzajúcich obdobiach. Uvedené ustanovenie priamo odkazuje na § 29 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z., ktorý upravuje právomoc úradu uložiť povinnosť zmeniť desaťročný plán rozvoja sústavy v úradom určenej lehote. Teda prevádzkovateľ prenosovej sústavy je povinný zohľadniť v desaťročnom pláne rozvoja sústavy rozhodnutia úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu desaťročného plánu rozvoja sústavy podľa § 29 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z., ako aj rozhodnutia vydané v predchádzajúcich obdobiach.
85. Úrad uložil účastníkovi konania rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO povinnosť zmeniť DPRPS, a to v rozsahu jednotlivých bodov výroku rozhodnutia. Týmto rozhodnutím bol účastník konania viazaný, *rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO mu jednoznačne a presným spôsobom uložilo povinnosť zmeniť DPRPS*. Teda účastník konania bol v zmysle § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. povinný zohľadniť v DPRPS rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO, ktoré mu záväzne ukladalo povinnosť zmeniť DPRPS spôsobom, v rozsahu a v lehote určenej rozhodnutím. Účastník konania bol povinný zmeniť DPRPS v zmysle výrokovej časti rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, nie pristúpiť k svojvoľnému výkonu právoplatného rozhodnutia úradu. Vypustenie textovej časti o popisované vedenie Otrokovice – Ladce a následné nedopracovanie obrázku je v priamom rozpore s povinnosťou uloženou v druhom bode výroku rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO.
86. Odvolací orgán uvádza, že objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je v tomto prípade naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. A teda, pretože účastník konania nezohľadnil v DPRPS rozhodnutie úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu DPRPS, a to rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO, podľa ktorého bol účastník konania povinný okrem iného dopracovať obrázky v kapitole 6.4.1. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise č. 6457-2022-BA, odvolací orgán uvádza, že skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať.

87. V ďalšej časti odvolania účastník konania uviedol, že spoločenská škodlivosť správania účastníka konania je bagatel'ná, uloženie sankcie za uvedené konanie považuje za neprimerané. Účastník konania uviedol, že z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu došlo k porušeniu základných práv účastníka konania. Účastník konania opakovane uviedol, že v zmysle požiadavky úradu a na základe porozumenia požiadavky upravil DPRPS.
88. K uvedeným argumentom odvolací orgán opakovane uvádza, že v prípade zákona č. 251/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného, alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. V nadväznosti na argument účastníka konania, že upravil DPRPS na základe porozumenia požiadavky v rozhodnutí, odvolací orgán uvádza, že účastník konania nepostupoval v zmysle platnej legislatívy. Na základe už vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedených skutočností je preukázané, že účastník konania pri úprave DPRPS postupoval v zjavnom rozpore s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, čím porušil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán zároveň poukazuje na všeobecne platnú zásadu *ignorantia iuris non excusat*, a teda že nikto sa nemôže vyviníť zo zodpovednosti za svoje konanie tvrdením, že nepoznal zákon resp. že o svojich povinnostiach nevedel.
89. Odvolací orgán ďalej uvádza, že sa stotožňuje s právnym záverom prvostupňového orgánu uvedeným v odôvodnení rozhodnutia, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Účastník konania sa tým, že porušil povinnosť podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z.
90. Účastník konania ďalej uviedol, že spoločenská škodlivosť uvedeného konania je bagatel'ná, pričom podotkol, že DPRPS je komplexný 60 stranový strategický dokument obsahujúci veľké množstvo informácií, DPRPS je vnútorne vecne vzájomne previazaný, teda zmena jednej časti má dopad na iné časti dokumentu. Účastník konania uviedol, že postihovať ho za to, že neupravil DPRPS formalisticky presne podľa požiadaviek úradu, je nepochopením zmyslu a inštitútu trestania.
91. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že úrad si je vedomý skutočnosti, že DPRPS je komplexný dokument obsahujúci množstvo informácií strategického charakteru, pretože úrad v zmysle jeho kompetencií zverených mu zákonom č. 251/2012 Z. z. preskúmaval súlad DPRPS s legislatívnymi požiadavkami. Taktiež si je úrad vedomý skutočnosti, že zmena jednej časti má dopad na iné časti dokumentu. Uvedené však zjavne nie je zrejmé práve účastníkovi konania, ktorý svoje konanie, ktorým porušil zákon č. 251/2012 Z. z., v inej časti odvolania ospravedlňoval skutočnosťou, že textovú časť o popisovanom vedení Otrokovice – Ladce v kapitole 6.4.1 úplne vypustil, keďže uvedené považoval ako informáciu o zvažovanej investícii, ktorej realizácia je v pláne po roku 2031. Ako už odvolací orgán uviedol vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, pokiaľ účastník konania

pristúpil k zmene DPRPS tak, ako opísal vo svojom vyjadrení (resp. odvolaní), a teda že zosúladiť textovú a grafickú časť v danej časti DPRPS, a to takým spôsobom, že pôvodnú časť textu o vedení Otkovice – Ladce z DPRPS úplne vypustil, pričom uvedené odôvodnil okrem iného termínom realizácie projektu až po roku 2031, tak účastník konania nepostupoval jednak v súlade s rozhodnutím č. 0003/2022/E-RO, ako aj so samotným znením DPRPS, konkrétne s tabuľkou investičných projektov obsiahnutou v DPRPS (str. 56 DPRPS), kde je plánovaná realizácia predmetnej investície uvedená v roku 2031.

92. Z uvedeného je zrejmé, že účastník konania svojím postupom a svojvoľným zohľadnením rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, upravil DPRPS tak, že je v rozpore so samotným znením DPRPS, konkrétne s tabuľkou investičných projektov obsiahnutou v DPRPS (str. 56 DPRPS), kde je plánovaná realizácia predmetnej investície uvedená v roku 2031.
93. Odvolací orgán ďalej v nadväznosti na argumenty účastníka konania ohľadne formalistického prístupu úradu poukazuje na odôvodnenie prvostupňového orgánu, v ktorom poukázal na dôležitosť a strategický charakter DPRPS, pretože desaťročný plán rozvoja sústavy je dokument, ktorý prispieva k transparentnosti prevádzky sústavy, najmä s ohľadom na potrebu investícií a jej rozvoja. Keďže plán vychádza z dopytu po investíciách od užívateľov sústavy, tak tento plán reflektuje potreby a záujmy účastníkov trhu. Monitorovacia a hodnotiaca úloha úradu vyplýva z povahy desaťročného plánu rozvoja sústavy, ktorý je s ohľadom na niektoré investície záväzný. Desaťročný plán rozvoja sústavy prispieva k transparentnosti správania prevádzkovateľa prenosovej sústavy, ktorý prostredníctvom plánu oznamuje všetkým existujúcim a potenciálnym účastníkom trhov, že v stanovenej dobe budú zrealizované určité investície. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy týmto spôsobom *de facto* oznamuje, že v stanovenom čase bude poskytovať určitú službu v určitom rozsahu. Účastníci trhov na základe tejto informácie plánujú svoje podnikateľské správanie a v podstate aj investujú do iných infraštruktúrnych projektov (napr. výroby). Záväznosť desaťročného plánu rozvoja sústavy je garanciou práve pre takýchto účastníkov trhov, ktorých investície a obchodné plánovanie sa stávajú menej rizikovými.
94. Odvolací orgán zároveň dodáva a zdôrazňuje, že účelom povinnosti uloženej prevádzkovateľovi prenosovej sústavy podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. je zabezpečenie súladu desaťročného plánu rozvoja sústavy s požiadavkami na jeho obsah uvedenými v § 29 zákona č. 251/2012 Z. z. V prípade, že desaťročný plán rozvoja sústavy nezohľadňuje primerané a ekonomicky a technicky uskutočniteľné požiadavky na realizáciu investícií do prenosovej sústavy, je v rozpore s plánom rozvoja sústavy pre celú Európsku úniu, alebo nie je vypracovaný v súlade s § 29 ods. 1 až 3, prevádzkovateľ prenosovej sústavy je povinný zohľadniť v desaťročnom pláne rozvoja sústavy rozhodnutia úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu desaťročného plánu rozvoja sústavy. Uvedená povinnosť prevádzkovateľa prenosovej sústavy vyplýva z dôležitosti a strategického charakteru uvedeného dokumentu. Na základe uvedeného odvolací orgán považuje za nevyhnutné, aby DPRPS účastníka konania bol v súlade s platnou legislatívou.
95. Na základe vyššie uvedeného odvolací orgán uvádza, že argumenty účastníka konania ohľadne formalistického prístupu úradu považuje za účelové.
96. K argumentu účastníka konania, že poslaním orgánov verejnej správy nie je trestať, a že správne trestanie má v súlade so zásadou subsidiarity miesto len tam, kde nepostačujú iné nástroje, či prostriedky dovolené právom, odvolací orgán uvádza nasledovné.

97. Účastník konania porušil povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad, ako správny orgán, povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 251/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia. V prípade, že by úrad nepristúpil k uloženiu sankcie za zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. zo strany účastníka konania, práve úrad by sa dopustil porušenia svojich zákonných povinností.
98. Odvolací orgán ďalej uvádza, že s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež v ustanovení § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. je uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správny delikt uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán uložil rozhodnutím účastníkovi konania sankciu za preukázateľné porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z.
99. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že správny orgán môže aplikovať ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) alebo § 40 zákona č. 300/2005 Z. z., uvádza, že ide o uplatnenie inštitútu *analógie iuris*. Analogické aplikovanie § 40 zákona č. 300/2005 Z. z. (upustenie od potrestania) v predmetnom prípade je absolútne vylúčené, pretože o analogické použitie zákona ide vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad. Avšak v predmetnom prípade sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť prevádzkovateľa prenosovej sústavy, ustanovenie § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyše aj ustanovenie § 91 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. je obligatórnym ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu regulovanému subjektu v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu.
100. Vo vzťahu k ustanoveniu § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. (mimoriadne zníženie trestu) rovnako platí vyššie uvedené a odvolací orgán uvádza, že v predmetnom prípade zákonodarca v ustanovení § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje hornú hranicu zákonom ustanovenej pokuty, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že ustanovenie hornej hranice sadzby v uvedenej výške napovedá zámeru zákonodarcu

účinne sankcionovať regulovaný subjekt za dopustenie sa uvedeného správneho deliktu. Ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby vo výške do 10 % celkového obratu prevádzkovateľa prenosovej sústavy za rok predchádzajúci roku, v ktorom došlo k porušeniu povinnosti, vyjadruje spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť porušenia povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. V rámci zákonom ustanovenej sadzby sa môže správny orgán pohybovať s prihliadnutím na ustanovenie § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán zdôrazňuje, že ide o možnosť uplatnenia správnej úvahy, pod ktorou je nutné rozumieť ponechanie možnosti správnomu orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Avšak odhliadnuc od uvedeného, ak by aj správny orgán mohol uplatniť ustanovenie § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z., ide o fakultatívnu možnosť mimoriadne znížiť trest, pričom s prihliadnutím na okolnosti prípadu a pomery účastníka konania odvolací orgán nemá za to, že možno v prípade účastníka konania použiť inštitút mimoriadneho zníženia sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že vzhľadom na skutočnosti uvedené prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí, ako aj vzhľadom na skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia, neexistujú žiadne okolnosti prípadu a pomery účastníka konania, ktoré by odôvodnili mimoriadne zníženie sankcie, t. j. pokuty.

101. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
102. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámenny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
103. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval

skutok, ktorého sa účastník konania dopustil, a teda že úrad pri výkone svojej pôsobnosti vymedzenej zákonom č. 251/2012 Z. z. kontrolou DPRPS predloženého úradu dňa 12. októbra 2022 účastníkom konania zistil, že účastník konania nezmenil DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v určenej lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, t. j. do 09. septembra 2022, čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., pretože účastníkom konania predložený DPRPS nebol v súlade s druhým bodom výroku rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO, a teda účastník konania v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v DPRPS nedopracoval obrázok v kapitole 6.4.1 o popisovanej vedenie v texte Otrokovice - Ladce, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z.

104. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán sa vysporiadal s podstatnými argumentmi účastníka konania, ako aj so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
105. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
106. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určuje výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
107. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny

orgán povinný prihliadnuť (§ 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.). Naviac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

108. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
109. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 251/2012 Z. z.
110. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
111. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
112. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne, i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou

zákonosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

113. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 251/2012 Z. z. Prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. Pri určovaní výšky pokuty prihliadol najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti.
114. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté liberačné dôvody a poľahčujúce okolnosti. Prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil skutočnosť, že spáchaním správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nebola spôsobená škoda na strane žiadnych odberateľov resp. tretích subjektov.
115. Pri určovaní výšky pokuty vzal prvostupňový orgán do úvahy, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom resp. úradom v rozhodnutí.
116. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní zohľadnil fakt, že je jednou zo základných povinností účastníka konania zohľadniť v desaťročnom pláne rozvoja sústavy rozhodnutie úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu desaťročného plánu rozvoja sústavy. Prvostupňový orgán prihliadol na dôležitosť a strategickú povahu desaťročného plánu rozvoja prenosovej sústavy ako dokumentu prispievajúceho k transparentnosti správania prevádzkovateľa prenosovej sústavy, ktorý prostredníctvom plánu oznamuje všetkým existujúcim a potenciálnym účastníkom trhov, že v stanovenej dobe budú zrealizované určité investície.
117. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán zdôraznil, že považuje za neprípustné, aby účastník konania postupoval spôsobom, ktorý nie je v súlade platnou právnou úpravou regulácie sieťových odvetví, a aby si znenie rozhodnutia, ktorým úrad uložil povinnosť zmeniť DPRPS, vykladal spôsobom tomu nezodpovedajúcim. Prvostupňový orgán uviedol, že účastník konania, ako účastník trhu dlhodobu pôsobiaci na celom území Slovenskej republiky, je povinný poznať všetky svoje povinnosti vyplývajúce z platnej legislatívy. Účastník konania na území Slovenskej republiky figuruje dostatočne dlhý čas na to, aby bol znalý všetkých svojich povinností z tohto vyplývajúcich, a aby mu bolo zrejmé, akým spôsobom funguje podnikanie v energetike, a že v tejto oblasti úrad ako regulačný orgán, dbá o dôsledné dodržiavanie platnej legislatívy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví.
118. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Výkon zákonných kompetencií úradu, teda aj výkon rozhodnutia, ktorým úrad uložil účastníkovi povinnosť zmeniť DPRPS, je považovaný za konanie vo verejnom záujme. Tým, že účastník konania nezmenil

DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO v určenej lehote, konal v rozpore s verejným záujmom. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (prenos elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Prvostupňový orgán dodal, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

119. Prvostupňový orgán prihliadol na skutočnosť, že účastník konania pristúpil k náprave protiprávneho stavu tým, že prílohu vyjadrenia k oznámeniu o začatí správneho konania tvoril DPRPS upravený v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO. Zároveň však prvostupňový orgán zohľadnil fakt, že účastník konania tak konal až na základe začatia správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 251/2012 Z. z., a to aj napriek tomu, že v rámci komunikácie s úradom mu bola opakovane adresovaná výzva na úpravu DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO.
120. Prvostupňový orgán ďalej pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že porušením povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. zo strany účastníka konania mohla byť negatívne ovplyvnená pôsobnosť úradu v rámci jeho kompetencií zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a zákonom č. 251/2012 Z. z., pretože úrad, ako orgán štátnej správy na úseku sieťových odvetví, má zákonom uloženú povinnosť zverejňovať na svojom webovom sídle výsledky konzultácií týkajúce sa desaťročného plánu rozvoja sústavy, a taktiež úrad sleduje a vyhodnocuje vykonávanie desaťročného plánu rozvoja sústavy, ktorý však musí byť v súlade s platnou legislatívou resp. s rozhodnutím úradu o uložení povinnosti vykonať zmenu v desaťročnom pláne rozvoja sústavy.
121. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán posúdil porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. ako chybu pri vykonávaní regulovanej činnosti v roku 2022. Prvostupňový orgán zohľadnil čas trvania zisteného protiprávneho stavu, ktorý trval od 10. septembra 2021 do 02. novembra 2022, pretože účastník konania predložil úradu dňa 03. novembra 2022 upravený DPRPS v zmysle rozhodnutia č. 0003/2022/E-RO.
122. Odvolací orgán v nadväznosti na argument účastníka konania uvedený v odvolaní uvádza, že protiprávny stav trval od 10. septembra 2022 do 02. novembra 2022. Odvolací orgán ďalej uvádza, že v uvedenom prípade prvostupňový orgán urobil chybu v písaní, ktorá nemá vplyv na obsah rozhodnutia a zistený skutkový stav, pretože povinnosť účastníka konania zohľadniť v DPRPS rozhodnutie č. 0003/2022/E-RO v lehote do 09. septembra 2022 bola v prvostupňovom rozhodnutí, ako aj v tomto rozhodnutí, opakovane uvedená.
123. Pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty prvostupňový orgán taktiež zohľadnil skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
124. K argumentom účastníka konania ohľadne nedostatočne odôvodneného rozhodnutia, pokiaľ ide o správnu úvahu o výške sankcie, odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej

sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán zároveň účastníkovi konania zdôrazňuje povinnosť správneho orgánu podľa zákona č. 251/2012 Z. z. pri určovaní výšky pokuty prihliadnuť najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle uvedeného. Zároveň odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán zohľadnil aj iné skutočnosti nad rámec kritérií ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.

125. K argumentu účastníka konania, že považuje úvahy prvostupňového orgánu o negatívnom ovplyvnení úradu v rámci jeho kompetencií za prehnané a nepodložené, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí riadny spôsobom odôvodnil zohľadnenie tejto skutočnosti, pričom je potrebné zdôrazniť, že v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. správny orgán prihliada na možné následky porušenia povinnosti, teda prvostupňový orgán nebol povinný svoje tvrdenia preukazovať.
126. Účastník konania v odvolaní poukázal na skutočnosť, že v prípade vytýkaného konania nie je možné vo vzťahu k tretím osobám uvažovať o ujme. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil skutočnosť, že spáchaním správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nebola spôsobená škoda na strane žiadnych odberateľov resp. tretích subjektov.
127. Účastník konania v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, že uložená pokuta je v dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, ktorú považuje správny orgán za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Účastník konania uviedol, že za porušenie povinnosti podľa § 29 zákona č. 251/2012 Z. z. je upravená len horná hranica sankcie, dolná hranica môže byť „na úrovni 0,001 eur“. Účastník konania opakovane uviedol, že výšku sankcie nemožno považovať za primeranú vo vzťahu k porušenej povinnosti, správny orgán mal vziať na zreteľ závažnosť konania, charakter a následky uvedeného porušenia. Odvolací orgán k uvedenému uvádza nasledovné.
128. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženú pokutu za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 10 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že pri určení pokuty prihliadol na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
129. K uvedenému odvolací orgán dodáva, že uvedený právny záver prvostupňového orgánu je správny a vychádza z ustálenej judikatúry (napríklad Rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č. k. 10 Ca 250/2003-48, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/314/2009 z 18. augusta 2010). Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje,

že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinnosti. To znamená, že rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie právnej úpravy je potrebné vnímať v jeho celistvosti, a to jeho výrok, odôvodnenie, ako aj poučenie. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z.

130. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konanie naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie), alebo nepriamo, na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z úniového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) úniového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
131. V nadväznosti na argumenty účastníka konania ohľadne výšky uloženej pokuty odvolací orgán opakovane uvádza, že ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby vo výške do 10 % celkového obratu prevádzkovateľa prenosovej sústavy za rok predchádzajúci roku, v ktorom došlo k porušeniu povinnosti, vyjadruje spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť porušenia povinnosti podľa § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán uvádza, že v prípade účastníka konania horná hranica zákonom ustanovenej sadzby predstavuje sumu cca xx xxx xxx,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že uložená pokuta vo výške 10 000,- eur je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby.
132. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo vyjadrení pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní uviedol argumenty, ktoré sú obsahovo zhodné s argumentáciou uvedenou v odvolaní. Účastník konania opakovane poukázal na svoje konanie a vysporiadanie sa s požiadavkou úradu o zmenu DPRPS, a na formalistický prístup úradu. Zároveň účastník konania poukázal na rozhodnutia úradu o uložení sankcií za rôzne delikty, ktoré sú uverejnené na webovom sídle úradu, pričom uviedol, že ukladané sankcie sú nižšie ako v prípade účastníka konania, a to aj v prípadoch, ktoré mali dopad na tretie strany. V závere vyjadrenia účastník konania uviedol, že žiada, aby po zohľadnení konkrétnych okolností celého prípadu, odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. Alternatívne, aby v prípade, že správny orgán má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, uložil účastníkovi konania najnižšiu sankciu, ako je možné, resp. od potrestania/uloženia sankcie úplne upustil.
133. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania ohľadne rozhodovacej činnosti úradu vo veci ukladania sankcií uvádza, že účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. S poukazom na uvedené a na znenie § 3 ods. 5 správneho poriadku

úrad postupuje v konaní v súlade so zásadou legitímnych očakávaní, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 odporúčania výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 29 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež v ustanovení § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. je uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správny delikt uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

134. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenia účastníka konania ohľadne rozhodovacej činnosti úradu sú nepravdivé. Na webovom sídle úradu sú zverejnené všetky rozhodnutia úradu o uložení sankcie, pričom je potrebné zdôrazniť, že výška pokuty uložená účastníkovi konania nie je neprimerane vysoká vzhľadom k iným rozhodnutiam, a to ani v prípade ukladania pokuty za jeden správny delikt. Odvolací orgán dodáva, že rozhodovacia činnosť úradu nemohla oprávnene vzbudiť legitímne očakávanie účastníka konania, keďže len zo skutočnosti o počte spáchaných správnych deliktov, resp. dopade porušenia povinnosti na tretie strany, nemožno vyvodiť totožnosť prípadov porušenia platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví s konaním účastníka konania. Správne trestanie vychádza z princípu striktnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu. Zároveň odvolací orgán opakovane zdôrazňuje, že ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby vo výške ako je uvedená v zákone č. 251/2012 Z. z., vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť, ako aj úmysel zákonodarcu účinne sankcionovať za porušenie danej povinnosti.
135. K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (*legitimate trust*), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou ako právna istota je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchyliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Dotknuté osoby

sa nemôžu účinne dovolávať nemennosti rozhodovacej činnosti verejnej správy, ani ju však naopak očakávať tam, kde na takúto zmenu neexistuje legitímny dôvod. Platí, že „nelze vždy legitímne očakávať nemennost tam, kde je dána diskreční právomoc ...“ (POMAHAČ, R. in HENDRYCH, D. a kolektív: Správní právo, Obecná část, 6. vydanie, C. H. Beck 2006, Praha, s. 799).

136. Odvolací orgán uvádza, že výška uloženej pokuty bola v rozhodnutí vyčerpávajúcim spôsobom, riadne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
137. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
138. Účastník konania v petite odvolania *žiada, aby odvolací orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia toto rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a konanie zastavil.*
139. Účastník konania vo vyjadrení pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní *žiada, aby po zohľadnení konkrétnych okolností celého prípadu, odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. Alternatívne, aby v prípade, že správny orgán má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, uložil účastníkovi konania najnižšiu sankciu, ako je možné, resp. od potrestania / uloženia sankcie úplne upustil.*
140. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 251/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 91 ods. 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 10 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho, ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože horná hranica zákonom ustanovenej sadzby za uvedené porušenia zákona č. 251/2012 Z. z. je vo výške do 10 % celkového obratu prevádzkovateľa prenosovej sústavy za rok predchádzajúci roku, v ktorom došlo k porušeniu povinnosti, čo v prípade účastníka konania predstavuje cca. xx xxx xxx,- eur.
141. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal.

Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.

142. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 10 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
143. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
144. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom č. 251/2012 Z. z.
145. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.
146. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 251/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

147. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
148. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu. Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.

149. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
150. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda